

Fuldmægtige, som man mener at have nødvendig og de Assistenten, som man har for de 4,000 Rd., ville være istand til med nogen Forøgelse af deres Arbejdstid at fuldføre de Arbejder, som Anstalten maa forlange af dem, ikke blot med Hensyn til Arbejdets correcte, men ogsaa til dets hurtige Udførelse, da vilde det være meget naturligt, om denne Sum midlertidig fordeeltes mellem disse Bestillingsmænd, og de altsaa gennem denne begrænsede Sum fik en Betaling for forøget Arbejde, og jeg skal tilføje, at jeg vilde saameget hellere gaae ind paa denne Tanke, som jeg indrømmer, at, saafremt de tre af de fire Fuldmægtige endnu ere de samme, som i 1866 fik en Forhøielse af deres Løn blot paa 100 Rd., saaledes at Lønnen nu andrager 1,000, 900 og 800 Rd., og de tillige ere Mænd, som ere deres Stilling værdige, da er det ikke mere end billigt, om de paa den Maade faae nogen Forøgelse i deres Lønning. Hvad nu angaaer Spørgsmaalet om Fordelingen af Driftsudbyttet, da er det begrundet i Lovforslagets Motiver paa en saadan Maade, at jeg har antaget, at Udvalget i dets Heelhed, skjøndt det ikke er udtrykkeligt omtalt, hverken, saavidt jeg hørte, af den ærede Ordfører eller i Betænkningen, ikke kan gaae ind paa den Opfattelse, som der er gjort gjældende; thi der fremsættes, at, da de Bedkommende ikke fik Pensionsret ved Loven, burde de have Erstatning derfor gennem en Forhøielse af deres Løn, hvorved de kunde forskaffe sig en til Pensionen svarende Sum som Rente. Men jeg troer ikke, at denne Tænkning er rigtig, naar man seer hen til Forhandlingerne ifjor; man gav dem ikke Pensionsberettigelse, fordi man ikke troede, at deres Stillinger vare saadanne, som der skulde gives Pensionsberettigelse. Man satte dem alle i Bestillingsmændenes Klasse, og man kan derfor ikke komme næste Aar og sige, at da de ikke fik Pensionsberettigelse ved Loven, skulde de nu have Erstatning paa anden Maade. At man derimod vil gaae ind paa at give dem Andeel i Drifts-

udbyttet som Erstatning for forøget Arbejde, for at anspore til Raffhed og omhyggelig Anvendelse af Tiden, det er en Tanke, som jeg, naar den kan finde en passende Begrænsning og ikke fremkalder Ulemper til anden Side, oprigtig deler. Jeg billiger den ingenlunde i den Udstrækning, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) omtalte, at Bedkommende slet ingen fast Løn skulde have; jeg tillader mig at troe, at der ikke eksisterer noget Exempel paa noget Saadant, som det ærede Medlem anførte, at Bestillingsmænd ved Anstalter af denne Beskaffenhed slet ingen fast Løn fik, men kun Andeel i Udbyttet (Winther: Der er private Anstalter!). Det ærede Medlem nævner private Anstalter, men jeg antager, at naar der er en privat Anstalt, som benytter Agenter, eller Sligt, og ingen fast Løn giver, men kun Procenter af Udbyttet, saa har den Agenter, som ved Siden af denne lille Præmie have anden Forretning eller Bestilling, som giver dem deres væsentligste Indtægt, og saa kan det særdeles godt gaae. Jeg skal ikke nærmere gaae ind paa at udvikle dette her, thi Spørgsmaalet foreligger ikke i denne Skikkelse; hvis det forelaa i denne Skikkelse, saa vilde jeg have overmaade Meget at indvende imod det, men som Sagen foreligger, er det et Punkt, som det altsaa ikke er værd at fremkalde nogen Debat om nu. Tanken billiger jeg, som sagt, ganske, men naar jeg ikke har kunnet være med til at begynde derpaa iaar, da er det, fordi der med Hensyn til Indtægten ingen Erfaring foreligger for, om den Beregning, der findes under A 2 af, hvad der skal indkomme som Procent af Indskudene, nemlig 50,000 Rd., holder Stik, og ligesaa lidt nogen Erfaring for, hvilke de Udgifter ville blive, som man forlods maa udrede af den Deel af Udbyttet, hvoraf Løntiemen skulde tages, inden en saadan bliver udbetalt. Men gennem Anstaltens Virksomhed i enkelte Aar maatte man komme til en Erfaring i disse to Retninger, dels nemlig, hvad den